

Peatähtis, kui on, kelle käest küsida

“Peeglike, peeglike seina peal! Kes on meie valla kõige suurem ja vägevam mees?”

“Ikka sina, eksvallavanem, kelle pilli järgi kõik võimu juures tantsivad ja keda sa tillipidi järele lohistad.”

“Peeglike, peeglike seina peal! Aga kuidas ma veel tähtsaks ja rikkamaks saaksin?”

“Sa pead endale tõestama, et seda oled. Ehk usuvad siis ka teised. Otsi üles oma parimad sõbrad!”

“Saab tehtud.”

Peale pikemat otsimist: “Peeglike, peeglike seina peal! Leidsin paar kutti.”

“Siis pole saa veel päris põhja jõudnud. Muretse endale ja oma sõpradele sõiduvahendid, mis oleks nagu hobused, aga pole mootoriga!”

“Nii vähe on vaja? Saab tehtud!”

Peale pikemat vaheaega: “Peeglike, peeglike seina peal! Me oleme valmis alustama. Jalgratas on hiilgav ja kallis. Varustus on hinnaline. Ise ostsin kõrvalt hangitud raha eest. Kas ma olen nüüd vägev?”

“Sa pead istuma ratta selga ja sõitma läbi sadu kilomeetreid, et näha seda, mida senini pole märganud. Selleks pead sa ka oma sõpru veenma kaasa tegema.”

“No mida mina pole veel näinud? Mis see on?”

“Vaata oma kodumaad! Otsi üles tegelik rikkus ja ilu! Leia see valu, millest nutetakse!”

Peale pikemat vaheaega: “Peeglike, peeglike seina peal! Olen tagasi. Sõitsime maha 370 kilomeetrit. Terve tööpäeva jagu sõiduaega! A-iii! I-lus o-li. Oi-oi!”

“Siis räägi sellest, mis sa nägid ja tundsid kõigile oma sõpradele siin maailmas, kes sul on ja nii palju kui mõistad! Täna neid, kes sul veel järele on!”

Peale pikemat aega: “Peeglike, peeglike seina peal! Sai tehtud! Saatsin kõigile meili, kes veel vähegi võiks mind mäletada ja et nimekirja pikem saaks – mitu korda järjest

ning isegi ise-endale paar korda, sest ma ju olen seda väärt!”

“Ja mida sa nüüd tead ja tunnend?”

“A-iii, ku-radi va-lus on! Istu ise oma kõige õrnema kohaga millegi kõva otsas päevade kaupa ja litsu sadasid kilomeetreid maha tallata! Iga pedaalivajutus võtab silmist ja ninast vee välja nii, et

Erki Evestus

tatt tagasõitja ära lämmatab. Käi harkis ringi nagu oleks mumps jalgade vahel! Sul hea kamandada!”

“Tänades jumalat, kes sinu puhul on õnneks kurt! Said lõpuks teada, mida rahvas sul pigistama hakkab, kui teada saab kõike seda pettust ja sigatsemist, mida sa oma valitsemise ajal oled valla elanike rahadega nende arvelt oma perse alla korjanud. Rikkaim omavalitsus ju, mida kiidetakse, ent keegi ei kontrolli, kuidas asjad tegelikult on. Kõike varjata ja salata, nagu erakonnale omane. Kas sinu kriminaal-asjast veel vähe on või loodad kõrgemalt poolt kinni mät-simist? Äkki saab sinustki puutumatu?! Igatahes alustasid sa kõigile eeskujuks oma vallas viimasegi demokraatia kübeme kaotamisest ehk isegi revisjonikomisjoni esimehe ametisse sokutasid opositsiooni esindaja asemele oma suurima sahkerdaja ja pugeja – koalitsioonipartnerist endise keskkomitee koputaja! Mees, kes teise kannikaga ikka veel istub volikogu esimehe toolil ning truult hoolitseb, et sinu kamandamised seaduslikeks tembeldataks. Keda siis veel ongi jäänud usaldada – õiglased inimesed on sulle ammu selja keeranud ja ainult nahahoidjad ja kubeme kratsijad ning võimu juhtmest kägistatud ongi järele jäänud. Et keegi ei saaks küsida – mida, miks ja kuidas võim teeb. Elagu diktaatorlus – ise käsin, ise teostan ja ise otsustan, kas see on ka seaduslik või aus ning kõik ülejäänud kärvaku! Ja asi JOKK? Igavene mömm säärane!”

“Raisk!”

Klirr!

Eyris Tamres

